

B. Osobitná časť

K čl. I

K § 1

Navrhuje sa ustanoviť predmet úpravy návrhu zákona, ktorý zodpovedá jednotlivým oblastiam a právnym inštitútom, ktoré návrh zákona upravuje.

K § 2

Vecná pôsobnosť zákona sa navrhuje vymedziť s ohľadom na skutočnosť, že zákon by mal byť svojho druhu procesným predpisom a neustanovovať nové kompetencie orgánov verejnej moci. Z tohto dôvodu sa zákon bude aplikovať v rozsahu kompetencií, ktorými orgány verejnej moci disponujú podľa osobitných predpisov. Negatívne vymedzenie pôsobnosti sa vzťahuje najmä na utajované skutočnosti a na tie informačné systémy verejnej správy, ktoré sa týkajú zabezpečenia obrany a bezpečnosti Slovenskej republiky. Obdobne je to aj v prípade informačných systémov medzinárodných organizácií. Rovnako sa zákon neuplatní v prípade, ak je konkrétne konanie upravené odlišne právne záväzným aktom EÚ s priamym účinkom alebo medzinárodnou zmluvou.

Odsek 3 vyjadruje vzťah tohto zákona k osobitným predpisom, ako vzťah medzi špeciálnou a všeobecnou úpravou. Ak napríklad podľa osobitného zákona je na udelenie oprávnenia potrebná žiadosť s určitými náležitosťami, vrátane príloh a je ju potrebné podať konkrétnemu orgánu, ktorý o nej rozhoduje v konkrétnych lehotách a postupom podľa osobitného zákona, zostanú tieto podmienky zachované s tým, že tento zákon ustanoví

- akým spôsobom budú náležitosti žiadosti zohľadnené v elektronickej forme žiadosti,
- akým spôsobom sa k nej pripoja prílohy a doručí sa orgánu, ktorý rozhoduje
- akým spôsobom bude tento orgán komunikovať so žiadateľom,
- ako bude vyzeráť rozhodnutie orgánu a ako sa doručí žiadateľovi.

Inými slovami, kompetencia orgánu zostane zachovaná, jeho postup v konaní tiež s tým, že tento zákon mu ustanoví odchýlky v prípade elektronickej komunikácie.

Obdobný režim sa navrhuje vo vzťahu k registrom, kde tento zákon nemá ambíciu vstupovať do ich úpravy v osobitných predpisoch, avšak ustanovuje režim vzniku referenčného registra a referenčného údajá a vo vzťahu k nim osobitné povinnosti správcu a registrátora takéhoto registra.

K § 3

Základom celej predkladanej legislatívnej normy je chápanie elektronického výkonu verejnej moci ako výkonu verejnej moci v elektronickej forme, najmä prostredníctvom elektronickej komunikácie, t.j. vzájomnej výmeny elektronických správ obsahujúcich elektronické dokumenty medzi dvoma alebo viacerými komunikujúcimi subjektmi.

V tomto paragrafe sú definované základné pojmy využívané pri definovaní elektronického výkonu verejnej moci.

Elektronická správa je chápaná ako logický celok údajov, obsahujúci jednoznačnú identifikáciu odosielateľa a adresáta a vlastný informačný obsah elektronickej správy. Ten môže byť tvorený jedným alebo viacerými elektronickými dokumentmi. Elektronická správa tak môže reprezentovať všetku komunikáciu medzi orgánom verejnej moci a príslušnou osobou, môže

reprezentovať elektronické podania (vrátane potrebných príloh), alebo rozhodnutie vydané a odosielané orgánom verejnej moci.

Dôležitou súčasťou pojmového aparátu je chápanie elektronického dokumentu, jeho formátu a z neho odvodenej vizuálnej podoby zrozumiteľnej pre človeka.

Špeciálnym typom elektronického dokumentu je elektronický formulár, ktorý predstavuje predpis, prostredníctvom ktorého je možné elektronickými prostriedkami vytvoriť elektronické podanie alebo elektronický úradný dokument a ktorý slúži na zobrazenie údajov, obsiahnutých v nich. Údaje sú v štruktúrovanej forme (vo formáte XML). Elektronický formulár je teda elektronickým ekvivalentom súčasných formulárov a tlačív, do ktorých sa údaje vyplňujú a tieto vyplnené údaje sú obsahom elektronického podania alebo úradného dokumentu. Práve štruktúrovaná forma údajov umožňuje následné automatizované spracovanie údajov v takomto elektronickom dokumente, čo je základným predpokladom pre automatizáciu spracovania a zefektívnenie procesov výkonu verejnej moci.

Pre vytvorenie vyplneného elektronického formulára je možné použiť príslušný elektronický formulár, je však možné využiť aj iný prostriedok, napr. na tento účel určenou špecializovanou aplikáciou alebo informačným systémom (napr. vytváranie vyplnených elektronických formulárov obsahujúcich výstupy z registrov).

Identifikátor osoby je základným pojmom, prostredníctvom ktorého je možné identifikovať osoby – fyzickú osobu alebo právnickú osobu. Pre fyzické osoby je identifikátorom kombinácia rodného čísla s menom a priezviskom osoby (nakoľko rodné číslo nepredstavuje z dôvodu duplicit jednoznačný identifikátor), v prípade zahraničných fyzických osôb je to identifikátor, ktorý bol osobe vydaný v krajine ktorej je štátnym občanom. Pre právnickú osobu alebo podnikateľa je identifikátorom identifikačné číslo organizácie, alebo obdobný identifikátor tejto osobe pridelený v štáte, v ktorom má sídlo.

Autorizácia predstavuje vyjadrenie a zachytenie súhlasu s obsahom príslušného právneho úkonu a zachytenie vyjadrenia vôle osoby vykonávajúcej takúto autorizáciu vykonať právny úkon s daným obsahom.

Ďalšie v tejto časti definované pojmy sú podrobnejšie rozpísané v relevantných častiach zákona.

K § 4

V tomto paragrafe je definovaná základná koncepčná architektúra informačných systémov pre elektronický výkon verejnej moci. Táto architektúra má nasledujúce základné komponenty:

- Prístupové miesta – komponenty zabezpečujúce kontakt orgánov verejnej moci s používateľmi ich služieb.
- Spoločné moduly – komponenty zabezpečujúce základné funkcie potrebné pri elektronickom výkone verejnej moci, ktoré tieto orgány verejnej moci pri implementácii elektronických služieb a procesov môžu využívať
- Agendové systémy – sú informačné systémy, ktoré zabezpečujú informačnú podporu vlastnému výkonu agend podľa kompetenčného členenia. Tieto informačné systémy sú využívané nielen na podporu elektronického výkonu verejnej moci, ale taktiež na podporu existujúceho „listinného“ spôsobu výkonu verejnej moci.

Jednotlivé súčasti architektúry informačných systémov pre elektronický výkon verejnej moci musia byť budované tak, aby prostredníctvom nich bolo možné vykonávať verejnú moc výhradne elektronicky, bez potreby ďalšej listinnej komunikácie (pokiaľ špecifický zákon takúto listinnú komunikáciu explicitne nepredpisuje).

K § 5

Tento paragraf definuje prístupové miesta, ktoré je možné využívať pri elektronickom výkone verejnej moci pre zabezpečenie elektronickej komunikácie s orgánmi verejnej moci. Prístupovými miestami sú:

- Ústredný portál verejnej správy – predstavuje centrálné prístupové miesto k všetkým zverejneným elektronickým službám, ako aj k spoločným modulom (napr. elektronickým schránkam). Ústredný portál verejnej správy zabezpečuje prístup k elektronickým službám orgánov verejnej moci prostredníctvom Internetu. Ak orgán verejnej moci sprístupní elektronickejšiu službu na špecializovanom portáli, musí ju sprístupniť aj na Ústrednom portáli verejnej správy.
- Špecializovaný portál – predstavuje prístupové miesto k špecializovaným elektronickým službám konkrétneho orgánu verejnej moci (tieto však musia byť prístupné aj prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy). Špecializovaný portál môže byť určený aj pre komunikáciu s viacerými orgánmi verejnej moci prostredníctvom Internetu, ako aj na prístup k nim prevádzkovaným agendovým systémom. Ak je špecializovaný portál zriadený dohodou viacerých orgánov verejnej moci, súčasťou takejto dohody je nielen určenie správcovstva a prevádzkovateľa portálu, ale najmä určenie osoby, ktorá na účely zákona o ochrane osobných údajov určuje prostriedky a účel spracúvania osobných údajov.
- Integrované obslužné miesto – slúži ako prístupové miesto pre asistovanú komunikáciu s orgánmi verejnej moci, kde elektronickejšiu komunikáciu na podnet žiadateľa realizuje pracovník integrovaného obslužného miesta. Prostredníctvom integrovaného obslužného miesta je možné realizovať všetky podania a využiť elektronickejšie služby orgánov verejnej moci sprístupnených na Ústrednom portáli verejnej správy, realizovať prístup k obsahu elektronickej schránky pre jej držiteľa alebo oprávnenú osobu, ako aj realizovať konverziu dokumentov z listinnej do elektronickej formy a naopak.
- Ústredné kontaktné centrum – slúži na poskytovanie informácií o elektronickom výkone verejnej moci a o činnosti orgánov verejnej moci, ak toto nie je zakázané osobitnými predpismi. V súčasnosti nie je možné realizovať podania a zabezpečovať prístup do elektronickej schránky, nakoľko súčasná legislatíva neumožňuje autentifikáciu používateľa a autorizáciu právnych úkonov realizovaných prostredníctvom kontaktného centra.

Správcovia jednotlivých prístupových miest sú povinní na účely elektronickej komunikácie zabezpečiť v prvom rade prostriedky umožňujúce vytváranie elektronickej správy používaných pri elektronickej komunikácii v procesoch elektronickejšieho výkonu verejnej moci - teda zabezpečiť možnosť komunikácie zákonom ustanoveným spôsobom.

K § 6

Základné ustanovenia u Ústrednom portáli boli prevzaté zo zákona č. 275/2006 Z. z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže sa jedná o základné prístupové miesto.

Ústredný portál, ako základné prístupové miesto k elektronickým službám a k elektronickej komunikácii s orgánmi verejnej moci, zabezpečuje publikáciu informačného obsahu, ako aj zverejnenie poskytovaných elektronickej služieb a k nim prislúchajúcich vzorov elektronickej formulárov. Prostredníctvom Ústredného portálu môžu oprávnení používatelia prístupovať k svojim elektronickej schránkam.

Správcom Ústredného portálu je Úrad vlády SR. Ten zodpovedá za zabezpečenie prevádzky a za funkčnosť elektronickej komunikácie realizovanej prostredníctvom Ústredného portálu ako jedného z prístupových miest. Na Ústrednom portáli je zverejnený zoznam orgánov verejnej moci, s ktorými je možné komunikovať prostredníctvom Ústredného portálu, ako aj zoznam služieb, ktoré sú prostredníctvom Ústredného portálu sprístupnené, spolu s označením typov konaní o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb, ktorých sa týka.

Orgány verejnej moci sú povinné zabezpečiť publikovanie správnych a úplných informácií viazaných k vlastnej činnosti a poskytovaných elektronických službách, ako aj dostupnosť vzorov elektronických formulárov pre využívanie týchto elektronických služieb. Súčasne musia umožniť elektronickú komunikáciu pri výkone verejnej moci prostredníctvom Ústredného portálu bez ohľadu na to, či pre poskytovanie elektronických služieb zriadili špecializovaný portál alebo nie.

K § 7

Ustanovenia o integrovanom obslužnom mieste (ďalej aj „IOM“) boli prevzaté zo zákona č. 275/2006 Z. z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže sa jedná o základné prístupové miesto pre asistovanú komunikáciu s orgánmi verejnej moci.

Integrované obslužné miesto môže vykonávať elektronickú komunikáciu s orgánom verejnej moci v mene žiadateľa o službu, ako aj realizovať zaručenú konverziu a činnosti osvedčujúcej osoby. Prevádzkovateľmi integrovaných obslužných miest môžu byť orgány verejnej moci, vrátane notárov alebo poštový podnik poskytujúci univerzálnu poštovú službu.

Účelom zriaďovania integrovaných obslužných miest je zabezpečenie prístupového bodu aj pre používateľov, ktorí z rôznych dôvodov nemôžu využívať prístupové body prístupné prostredníctvom Internetu (napr. nedostatok znalostí pre komunikáciu prostredníctvom Internetu, nedostatok technických prostriedkov, nedostupnosť komunikačnej siete a pod.). Používateľ môže získavať výstupy z registrov, realizovať podania, ako aj pristupovať prostredníctvom pracoviska IOM do svojej elektronickej schránky a podľa potreby aj realizovať preberanie doručovaných správ.

Služby integrovaného obslužného miesta sa poskytujú výhradne v prevádzkarni integrovaného obslužného miesta, ktorú zriaďuje oprávnená osoba. Prevádzkareň musí byť označená. Prevádzkareň počas celej doby poskytovania služieb integrovaného obslužného miesta musí spĺňať technické, technologické, organizačné a bezpečnostné podmienky v súlade s výnosom Ministerstva financií SR. Prevádzkareň musí byť zapísaná do registra prevádzok integrovaných obslužných miest, ktorý vedie Ministerstvo financií SR, ako správca informačného systému integrovaných obslužných miest, ktorý je informačným systémom verejnej správy.

Pre zriadenie prevádzky integrovaného obslužného miesta musí oprávnená osoba podať žiadosť o zápis do registra prevádzok integrovaných obslužných miest. Po preukázaní splnenia podmienok je prevádzka integrovaného obslužného miesta do registra zapísaná do 30 dní od doručenia žiadosti. Kontrolu dodržiavania podmienok prevádzky integrovaného obslužného miesta vykonáva Ministerstvo financií SR. Prevádzka môže byť z registra vyčiarknutá na základe výsledku kontroly, na základe žiadosti prevádzkovateľa, alebo v prípade zániku prevádzkovateľa integrovaného obslužného miesta.

Prevádzkovateľ integrovaného obslužného miesta má nárok na úhradu výdavkov spojených s prevádzkou integrovaného obslužného miesta podľa sadzobníka úhrad za činnosť

integrovaného obslužného miesta, ktoré zahrňujú jednak správny poplatok viazaný na službu realizovanú pre žiadateľa, ako aj odmenu za poskytnutie služby IOM.

K § 8

Pri realizácii úkonu prostredníctvom integrovaného obslužného miesta je tento úkon realizovaný pracovníkom IOM v mene žiadateľa o službu. V tomto prípade sa považuje takto realizovaný úkon za úkon osoby, v ktorej mene pracovník integrovaného obslužného miesta úkon realizovaný prostredníctvom integrovaného obslužného miesta autorizoval.

Elektronický dokument, ktorý takýto úkon reprezentuje a je autorizovaný pracovníkom IOM, však musí obsahovať jednoznačnú identifikáciu osoby, v mene ktorej sa daný úkon realizuje. Z dôvodu zvýšenia bezpečnosti procesov elektronickej komunikácie zabezpečovaných prostredníctvom IOM musí byť každý úkon autorizovaný pracovníkom IOM súčasne autorizovaný zaručenou elektronicou pečaťou informačného systému IOM (t.j. správcom tohto systému).

Prevádzkovateľ integrovaného obslužného miesta zabezpečí vedenie dokumentácie o takto realizovanej elektronickej komunikácii. Je povinný evidovať údaje o osobe v mene ktorej bol úkon realizovaný, dátum a čas realizácie úkonu, údaje o type úkonu (služby) a určenie orgánu voči ktorému bol úkon realizovaný a údaje o pracovníkovi IOM, ktorý úkon v mene žiadateľa vykonal. Tieto údaje je prevádzkovateľ pracoviska IOM povinný poskytnúť v prípade sporu o dodržaní podmienok správneho výkonu činnosti pracoviska IOM.

K § 9

Prevádzkovateľ IOM je povinný viesť podrobnú evidenciu vykonanej asistovanej činnosti v členení podľa jednotlivých ním prevádzkovaných pracovísk IOM. Špeciálny dôraz je venovaný evidencii listinných evidencií podpísaných splnomocnení, ktorými žiadateľ služby poveril pracovníka IOM na realizáciu ním požadovaného úkonu. V prípade požiadavky na úradne osvedčený podpis na podaní sa požaduje aj úradne osvedčený podpis žiadateľa na splnomocnení.

K § 10

Spoločnými modulmi sú informačné systémy verejnej správy, t.j. vzťahujú sa na nich ustanovenia zákona č. 275/2006 Z. z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Prístup k funkcionalite spoločných modulov potrebných pre zabezpečenie elektronickej komunikácie v procesoch elektronickeho výkonu verejnej moci je zabezpečený prostredníctvom Ústredného portálu (napr. prístup k elektronickej schránke, prístup k formulárom, funkcionalite platobného modulu a pod.).

- Modul elektronickej schránky - je určený pre správu elektronickej schránky a zabezpečenie fungovania elektronickej schránky. Jeho súčasťou je register elektronickej schránky.
- Autentifikačný modul - zabezpečuje autentifikáciu (na základe identifikátora fyzickej osoby a autentifikátora) na účely elektronickej komunikácie a využitie elektronickej identity osoby pre všetky prístupové miesta na účely elektronickej komunikácie.
- Platobný modul - sprostredkúva vykonanie úhrady správnych poplatkov a súdnych poplatkov a iných platieb orgánu verejnej moci a poskytnutie zaručenej informácie o úhrade.
- Modul centrálnej elektronickej podateľne - zabezpečuje funkcie elektronickej podateľne podľa osobitného zákona.

- Modul elektronických formulárov - je register platných vzorov elektronických formulárov, ako aj vzorov elektronických formulárov s ukončenou platnosťou, ktorý zabezpečuje prístupnosť vzorov elektronických formulárov podľa požiadaviek na typ elektronického formulára a čas platnosti, ako aj funkcie spojené s riadením životného cyklu vzorov elektronických formulárov.
- Modul elektronického doručovania - zabezpečuje elektronické doručovanie podľa tohto zákona. Prostredníctvom jeho funkcionality sa vykonáva doručenie elektronickej správy odosielanej orgánom verejnej moci fyzickej alebo právnickej osobe, t.j. nie je využívaný na doručovanie správ adresovaných orgánom verejnej moci.
- Notifikačný modul - zabezpečuje zasielanie notifikácií v prípadoch, ustanovených zákonom.
- Modul úradnej komunikácie (v Národnej koncepcii informatizácie verejnej správy nazývaný aj G2G modul) - zabezpečuje prostredie pre elektronickú komunikáciu medzi agendovými systémami a inými informačnými systémami, pri elektronickom výkone verejnej moci.
- Modul dlhodobého uchovávanía by mal poskytovať služby spojené s uchovávaním elektronických dokumentov a zabezpečením ich čitateľnosti a najmä stálej platnosti použitých autorizačných mechanizmov.

Orgány verejnej moci sú pri implementácii riešení pre elektronický výkon verejnej moci povinné využívať nasledujúce spoločné moduly: modul elektronických schránok, autentifikačný modul, platobný modul, modul elektronických formulárov a modul elektronického doručovania. Orgány verejnej moci pri zabezpečovaní vzájomnej elektronickej komunikácie môžu využívať modul úradnej komunikácie. Pre zabezpečenie funkcií elektronického výkonu verejnej moci môžu orgány verejnej moci využívať aj ďalšie spoločné moduly, alebo vytvoriť informačné systémy verejnej správy s obdobnou funkcionalitou ako spoločné moduly (samozrejme s výnimkou tých, ktoré sú povinné využívať).

K § 11

Elektronické schránky sú elektronické úložiská správ, ktoré sú doručované majiteľovi schránky, t.j. fyzickej alebo právnickej osobe, alebo orgánu verejnej moci. Technické riešenie Ústredného portálu môže zabezpečiť aj ukladanie odosielaných správ zasielaných fyzickými alebo právnickými osobami prostredníctvom prístupových bodov Ústredného portálu a IOM.

Elektronické schránky sa zriaďujú orgánom verejnej moci, právnickým osobám, fyzickým osobám a fyzickým osobám – podnikateľom. Zriaďuje sa aj organizačnej zložke právnickej osoby zapísanej do zákonom ustanovenej evidencie. Osoba, pre ktorú sa elektronická schránka zriaďuje, je majiteľom schránky.

Elektronická schránka má dvojúrovňovú logiku:

- Po zriadení elektronickej schránky do nej majiteľ alebo ním splnomocnená osoba po autentifikácii môže prístupovať.
- Po aktivácii elektronickej schránky sú do nej zasielané elektronické dokumenty (správy), ktoré je potrebné majiteľovi schránky doručovať a dokumenty určené na doručenie do vlastných rúk je možné v elektronickej schránke elektronicke preberať splnomocnenými osobami.

Prístup do elektronickej schránky je štandardne umožnený jej majiteľovi. Majiteľ elektronickej schránky však môže udeliť oprávnenia prístupu k elektronickej schránke aj ďalším osobám – samostatným úkonom.

V tomto ustanovení sa upravujú základné „statusové“ náležitosti elektronickej schránky, ako aj povinnosti Úradu vlády SR vo vzťahu k ich správe. Úrad vlády SR musí zabezpečiť dostupnosť elektronickej schránky pre jej majiteľa a ním poverené osoby. Musí rovnako zabezpečiť aj možnosť aktivácie a zmeny a zrušenia rozsahu oprávnení k elektronickej schránke. Rovnako musí zabezpečiť nemennosť elektronickej správ a dokumentov uchovávaných v elektronickej schránke a zaznamenávanie úkonov vykonávaných nad elektronickej schránkou.

Úrad vlády SR vedie ku každej elektronickej schránke vedie základné údaje o elektronickej schránke:

- identifikátor elektronickej schránky,
- dátum a čas zriadenia, aktivácie, deaktivácie a zrušenia elektronickej schránky a dátum a čas zmeny oprávnení k elektronickej schránke,
- dátum a čas každého prístupu do elektronickej schránky a dátum a čas odoslania a prijatia elektronickej správy do elektronickej schránky, s uvedením identifikátora osoby, ktorá sa do elektronickej schránky prihlásila, alebo ktorá správu odoslala, spolu s identifikáciou elektronickej správy
- údaje o majiteľovi elektronickej schránky

Tieto údaje vedie ministerstvo po dobu 3 rokov a možno sprístupniť len majiteľovi elektronickej schránky a orgánu verejnej moci na účely plnenia jeho úloh. Ide o základné údaje, zachytávajúce úkony, vykonané vo vzťahu k schránke a identifikujúce osobu, ktorá ich vykonala.

K § 12

Elektronická schránka sa zriaďuje bezplatne a každému majiteľovi je možné zriadiť iba jednu elektronickej schránku pre každé právne postavenie. Teda ak napríklad pôjde o fyzickú osobu notára, bude mať zriadené tri schránky, pre fyzickú osobu, pre podnikateľa a pre orgán verejnej moci.

Každý komu je zriadená elektronickej schránka je jej majiteľom. Elektronická schránka nie je predmetom vlastníckeho práva a majiteľ elektronickej schránky je oprávnený disponovať s ňou len spôsobom, ustanoveným týmto zákonom. Dôvodom tejto úpravy je skutočnosť, že majiteľ disponuje primárne s obsahom schránky a samotnú schránku užíva, ale žiadne ďalšie dispozičné či scudzovacie oprávnenia k nej nevykonáva. Ide o vzťah podobný vzťahu majiteľa bankového účtu k bankovému účtu.

Elektronickú schránku automaticky zriaďuje Úrad vlády SR po získaní informácie o nároku na zriadenie schránky, t.j. zápisom osoby do ustanovenej evidencie, alebo po dovŕšení 18 roku života (predtým fyzická osoba nie je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony, preto zriadenie elektronickej schránky pre takúto osobu nemá zmysel, lebo za ňu konajú iné osoby).

Zriadenie schránky je možné aj na žiadosť pre iné osoby (fyzická osobám ktorá nie je občanom SR, právnická osoba so sídlom mimo územia SR a pod.). Rovnako je možné elektronickej schránku zriadiť na žiadosť po jej zrušení v dôsledku deaktivácie a uplynutia doby na zrušenie schránky po deaktivácii schránky (ak samozrejme pominuli dôvody na jej deaktiváciu). Žiadosť o zriadenie elektronickej schránky sa podáva prostredníctvom Ústredného portálu alebo v listinnej podobe autorizovaná osvedčeným podpisom žiadateľa.

V prípade potreby samostatnej elektronickej komunikácie s príslušnou organizačnou zložkou alebo organizáciou bez právnej subjektivity v zriaďovateľskej pôsobnosti a pod., je možné zriadiť za žiadosť nadriadeného subjektu samostatnú elektronicкую schránku. Žiadosť o zriadenie takejto osobitnej časti elektronickej schránky sa podáva prostredníctvom funkcie elektronickej schránky.

Úrad vlády SR zverejní zoznam adries elektronických schránok orgánov verejnej moci, a sprístupní zoznam elektronických schránok tak, aby bolo možné vyhľadávať adresu elektronickej schránky podľa držiteľa pri vytváraní elektronickej správy. Úrad vlády SR rovnako sprístupní zoznam elektronických schránok pre orgány verejnej moci za účelom odosielania elektronických správ týmto subjektom (t.j. zoznam elektronických schránok a ich majiteľom nie je všeobecne dostupný pre právnické a fyzické osoby, nakoľko tento zákon nerieši elektronicкую komunikáciu medzi fyzickými a právnickými osobami navzájom).

K § 13

Aktiváciou elektronickej schránky je úkon, ktorý umožní využívanie elektronickej schránky na elektronicke doručovanie podľa tohto zákona. Aktivácia elektronickej schránky sa vykoná:

- automaticky so zriadením elektronickej schránky, ak sa jedná o elektronicкую schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky. Cieľom je, aby zo zákona bola možná jednak elektronicкая komunikácia a elektronicke doručovanie orgánom verejnej moci, ale taktiež právnickým osobám a zapísaným organizačným zložkám.
- na žiadosť držiteľa, ak sa jedná o elektronicкую schránku iných osôb. Pri fyzických osobách je používanie elektronickej schránky pre procesy elektronickeho doručovania dobrovoľné. Žiadosť o aktiváciu elektronickej schránky sa podáva prostredníctvom aktivačnej funkcie elektronickej schránky.

Oprávnenou osobou na prístup do elektronickej schránky a disponovanie s ňou je jej majiteľ a osoba, ktorú k tomuto oprávnil majiteľ elektronickej schránky – avšak iba v rozsahu udelených oprávnení. Udelenie oprávnenia pre prístup a disponovanie s elektronicickou schránkou je právny úkon držiteľa elektronickej schránky, ktorým identifikuje oprávnenú osobu a určí rozsah oprávnení. Vykonať tento úkon je možné prostredníctvom funkcie elektronickej schránky elektronickým dokumentom autorizovaným majiteľom elektronickej schránky, ktorý doručí Úradu vlády SR.

Prístup do elektronickej schránky je pre oprávnené osoby po autentifikácii, t.j. po použití identifikátora osoby a použití autentifikátora prideleného osobe, ktorá je pre prístup a disponovanie s elektronicickou schránkou oprávnená.

Pre oprávnené osoby sú v zákone určené povinnosti, najmä používať elektronicкую schránku spôsobom neohrožujúcim jej bezpečnosť a informovanie o možnosti zneužitia elektronickej schránky.

K § 14

Deaktiváciou elektronickej schránky je právny úkon, ktorého následkom sa elektronicкая schránka ďalej nemôže využívať pre účely elektronickeho doručovania podľa tohto zákona.

Deaktiváciu elektronickej schránky vykoná Úrad vlády SR pri zániku alebo smrti majiteľa, alebo na žiadosť majiteľa elektronickej schránky – fyzickej osoby (napr. dočasná nemožnosť prístupu k elektronickej schránke). Cieľom je obmedziť možnosť deaktivácie primárne na právne skutočnosti a umožniť deaktiváciu na žiadosť len osobám, ktorým sa schránka zriaďuje na žiadosť.

Deaktivovať nie je možné elektronickú schránku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, u ktorých je logická požiadavka na trvalú možnosť doručovania pri elektronickej komunikácii.

Žiadosť o deaktiváciu elektronickej schránky sa podáva prostredníctvom funkcie elektronickej schránky alebo v listinnej forme s osvedčeným podpisom žiadateľa.

Zrušiť deaktiváciu (t.j. elektronickú schránku opätovne aktivovať pre elektronické doručovanie) je možné automaticky po zrušení podmienok deaktivácie, alebo na žiadosť majiteľa elektronickej schránky – fyzickej osoby. Zákon obmedzuje možnosť opätovnej aktivácie elektronickej schránky na žiadosť majiteľa po uplynutí stanovenej doby deaktivácie, aby sa zamedzilo špekulatívnym a účelovým deaktiváciám a opätovným aktiváciám elektronickej schránky. Na takéto opätovné aktivácie je viazaný správny poplatok.

Pri deaktivácii elektronickej schránky sa všetky elektronické správy v tejto elektronickej schránke vrátia odosielateľovi s informáciou o nemožnosti doručenia z dôvodu deaktivácie elektronickej schránky.

K § 15

Elektronická schránka je po smrti alebo zániku majiteľa elektronickej schránky zrušená až po uplynutí troch rokov. Dôvodom je zachovanie schránky a jej obsahu pre prípad najmä dedičských konaní či iného zákonom ustanoveného prípadu, kedy sa k jej obsahu môžu dostať iné osoby.

K § 16

Orgány verejnej moci, ktoré zabezpečujú zapisovanie do evidencií osôb, pre ktoré je potrebné zriaďovať alebo aktivovať elektronické schránky (t.j. vznik a zánik právnickej osoby alebo fyzickej osoby-podnikateľa, alebo dovŕšenie 18 rokov veku fyzickej osoby), sú povinné oznamovať tieto informácie Úradu vlády SR. Toto ustanovenie slúži na zabezpečenie výkonu povinnosti Úradu vlády SR vo vzťahu k zákonnému zriaďovaniu a aktivácii schránok pre orgány verejnej moci, právnické osoby a podnikateľov. Obdobne sú uložené povinnosti nahlasovať skutočnosti úradu vlády na účely deaktivácie schránky.

Každá elektronická schránka osoby ktorá nie je orgánom verejnej moci má obmedzenú úložnú kapacitu. Táto vlastnosť vyplýva zo skutočnosti, že elektronická schránka je primárne určená pre elektronické doručovanie, nie pre dlhodobé uchovávanie elektronických správ (napr. ako archív). Pri prekročení limitu schránky sú po splnení zákonom ustanovených podmienok vymazávané najdlhšie ukladané správy. Správy čakajúce na doručenie a neprečítané správy však nemôžu byť odstránené v žiadnom prípade, aj keby úložná kapacita mala byť prekročená. Majiteľ schránky však môže požiadať o zvýšenie úložnej kapacity elektronickej schránky prostredníctvom určenej funkcie elektronickej schránky, toto však podlieha úhrade nákladov s tým spojených podľa sadzobníka nákladov.

Pre dokumenty uchovávané v elektronickej schránke bude zabezpečená ich nemennosť, t.j. bude znemožnená ich akákoľvek modifikácia po uložení do elektronickej schránky.

Pre zabezpečenie autorizácie žiadostí o zriadenie elektronickej schránky, o jej aktiváciu, zmenu a zrušenie oprávnení na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou, deaktiváciu, opätovnú aktiváciu a zvýšenie úložnej kapacity elektronickej schránky vytvoríť autorizačný prostriedok, ktorý je prístupný prostredníctvom funkcie, spojenej s príslušnou žiadosťou. Dôvodom je zjednodušenie disponovania so schránkou a prijímania správ aj pre osoby, ktoré nedisponujú zaručeným elektronickým podpisom či iným prostriedkom autorizácie.

Aby bolo možné efektívne prevádzkovať rezortné portály a zabezpečiť doručovanie podaní do elektronickej schránky daného orgánu verejnej moci (t.j. aby nebolo potrebné zasielať tieto podania do elektronickej schránky na Ústrednom portáli a opätovne ich odtiaľ vyberať), môže príslušný orgán verejnej moci po predchádzajúcom súhlase Úradu vlády SR prevádzkovať elektronickejšiu schránku, ktorej je majiteľom, vlastnými prostriedkami a v rámci svojho informačného systému. V tomto prípade však musí zabezpečiť spolu s Úradom vlády SR plnenie všetkých úloh, ktoré sú týmto zákonom uložené Úradu vlády SR, najmä vedenie požadovaných evidencií o úkonoch a udalostiach spojených s takouto elektronickejšou schránkou. Súčasne musí byť zabezpečený presun uchovávaných správ do takejto schránky prevádzkovej orgánom verejnej moci z elektronickej schránky v module elektronickejších schránok.

K § 17

Predmetné ustanovenie obsahuje tri základné východiská tohto zákona a elektronickejšieho výkonu verejnej moci. Prvým je, že orgán verejnej moci, ak nejde o výlučne listinné konanie alebo konanie definované zákonom, kde z povahy veci je elektronickejšia komunikácia vylúčená alebo nesmierne obtiažna, je povinný vykonávať verejnú moc elektronickejšie. Pendantom je možnosť subjektu, ktorý nie je orgánom verejnej moci zvoliť si, či bude komunikovať s orgánom verejnej moci elektronickejšie alebo nie. Tretím východiskom je zásada, že „štát nevyžaduje predloženie informácií, ktorými už jeho orgány disponujú“.

Dôvod zavedenia povinnosti elektronickejšieho výkonu verejnej moci je zrejmý. Ak je cieľom dosiahnutie čo najväčšej miery elektronickejšieho procesu, potom to musia byť práve orgány verejnej moci, disponujúce väčšími možnosťami, ako subjekt súkromného práva, ktoré „nemajú na výber“ a sú povinné komunikovať elektronickejšie.

Z uvedeného vyplýva aj dôvod, pre ktorý si subjekt súkromného práva môže zvoliť formu komunikácie. .

Tretie východisko má slúžiť na odbremenenie subjektov súkromného práva pri komunikácii s orgánom verejnej moci od povinnosti dokladovať orgánu skutočnosť, ktorú tento orgán, alebo iný orgán verejnej moci už vo svojich systémoch eviduje. Inými slovami, verejná moc je „jeden subjekt“ a má primárne využívať to, čo už sama eviduje a nie opakovane to vyžadovať od súkromných subjektov.

K § 18

Notifikáciou je nezáväzná informácia, ktorá má slúžiť na zvýšenie komfortu adresátov výkonu verejnej moci, najmä pokiaľ ide o ich informovanosť o tom, ako ich konanie prebieha. Vzhľadom na ich nezáväznú povahu sa úprava notifikácií obmedzuje len na úpravu registrácie na účely zasielania notifikácií, pričom konkrétna povinnosť notifikovať osobu bude ustanovená zákonom a podmienená práve registráciou alebo iným vyžiadanim si notifikácie (napríklad pri podaní elektronickejšieho podania).

Vzhľadom na to, že zasielanie notifikácií môže byť objektívne spojené s nákladmi na strane orgánu verejnej moci, ustanovuje sa možnosť tieto náklady preniesť na adresáta notifikácie, pričom však tento musí byť vopred o nákladoch informovaný a takáto náhrada nákladov sa nemôže týkať notifikácií, zasielaných do elektronickejšieho schránky či elektronickejšou poštou (e-mailom). Pôjde teda najmä o SMS notifikácie, ktoré by mohli byť spojené s dodatočnými nákladmi.

K § 19 až 22

Predmetné ustanovenia definujú identitu osoby na účely elektronickej komunikácie a spôsob jej preukazovania a overovania.

Identita sa v súlade s bežným chápaním definuje ako súbor znakov, ktoré odlišujú jednu osobu od druhej - inými slovami, unikátnym spôsobom „označujú“ konkrétnu osobu. S uvedeným súvisí preukazovanie identity, ktoré je zabezpečené identifikátorom osoby, ktorým je rodné číslo v spojení s menom a priezviskom, resp. IČO - teda súbor znakov, ktoré podľa dnešného stavu umožňujú bez chybovosti a jednoznačne určiť, o ktorú osobu ide. Navrhnutý spôsob pritom počíta s možnosťou zavedenia iných identifikátorov v budúcnosti, ktoré by mohli tieto nahradiť bez potreby zmeniť postup preukazovania a overovania identity. Vzhľadom na potrebu zabezpečiť najmenej jeden univerzálny spôsob preukazovania identity sa ustanovuje povinnosť orgánom verejnej moci zabezpečiť vždy možnosť preukázania identity prostredníctvom identifikátora osoby, a to aj v prípade, ak orgán verejnej moci na špecializovanom portáli zavedie iný, alternatívny spôsob preukazovania identity.

Vzhľadom na to, že už v súčasnosti existujú autorizačné prostriedky, ktoré obsahujú identifikátor osoby (napr. kvalifikovaný certifikát), ustanovuje sa možnosť preukazovania identity aj týmto spôsobom, ak ide o elektronickej komunikáciu. Inými slovami, podpísanie dokumentu zaručeným elektronickej podpisom zároveň znamená aj preukázanie identity držiteľa kvalifikovaného certifikátu.

Preukázanie identity je teda „tvrdením“ osoby o tom, kým je. S tým súvisí overenie identity, ktoré je zabezpečené prostredníctvom autentifikátora - teda predmetu, znakov či procedúry, ktorými disponuje výlučne daná osoba a žiadna iná a ktorými ono tvrdenie o identite (zadanie identifikátora osoby) je možné preukázať.

V spojitosti s už zavedeným elektronickej občianskym preukazom (ďalej aj „eID“) sa navrhuje ako základný spôsob autentifikácie použiť práve eID. Vzhľadom na snahu v budúcnosti umožniť aj používanie mobilných zariadení na autentifikáciu sa navrhuje umožniť aj alternatívnu možnosť autentifikátora, pričom však aj ten bude, ako eID, vydávať Ministerstvo vnútra SR alebo orgán ním určený. Dôvodom je snaha o to, aby bol spôsob autentifikácie jednotný a aby bol sústredený do jedného miesta. S tým je spojená opäť povinnosť orgánu verejnej moci podporovať tieto základné spôsoby autentifikácie, a to bez ohľadu na alternatívy, ktoré orgán môže mať zavedené.

Vo vzťahu k iným autentifikátorom, ako eID, sa navrhuje ustanoviť štandardný spôsob ich vydávania a zneplatňovania.

K § 23

Autorizácia úkonov je v zákone riešená plne v súlade s pripravovaným „Nariadením Európskeho parlamentu o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronickej transakcie na vnútornom trhu“, konkrétne s ustanoveniami Článku 20 – „Právne účinky a uznávanie elektronickej podpisov“. Tento zákon v spojení so zavádzanými zmenami v zákone č. 215/2002 Z. z. zabezpečí plný súlad s navrhovanými ustanoveniami a zaručený elektronickej podpis bude plne v súlade s požiadavkami na kvalifikovaný elektronickej podpis (Qualified electronic signature) zavedený v pripravovanom nariadení.

Z hľadiska orgánu verejnej moci je autorizácia úkonu realizovaná:

- zaručeným elektronickej podpisom s časovou pečiatkou
- zaručenou elektronickej pečatľou s časovou pečiatkou

Osoba ktorá nie je orgánom verejnej moci vykoná autorizáciu úkonu:

- zaručeným elektronickým podpisom - ak sa právny úkon vykonáva podľa zákona v elektronickej forme, alebo ak podľa osobitného zákona je náležitosťou právneho úkonu vlastnoručný podpis
- zaručeným elektronickým podpisom s časovou pečiatkou - ak podľa osobitného zákona je náležitosťou právneho úkonu vlastnoručný podpis, ktorý musí byť osvedčený
- iným uznaným spôsobom autorizácie, ak takýto spôsob ustanoví osobitný zákon. Autorizácia však musí zabezpečiť spoľahlivú identifikáciu osoby, ktorá autorizáciu vykonala a právneho úkonu, ktorý autorizovala, ako aj zhodu medzi autorizovaným právnym úkonom a právnym úkonom, ktorý osoba autorizovala. Uznané spôsoby autorizácie ustanoví Ministerstvo vnútra všeobecne záväzným právnym predpisom.

Preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby je možné jedným z nasledujúcich spôsobov:

- osoba pri autorizácii úkonu použije mandátny certifikát, z ktorého vyplýva oprávnenie konať za túto inú osobu alebo v jej mene a rozsah tohto oprávnenia. Použitie mandátnych certifikátov sa predpokladá najmä pre pracovníkov orgánov verejnej moci, kde pre overenie platnosti tohto úkonu je potrebné jednoduchým spôsobom (umožňujúcim aj automatizované spracovanie) preukázať takéto oprávnenie (napr. notár, pracovník IOM, colník a pod.)
- ak autorizačný prostriedok obsahuje identifikátor osoby a z referenčného údajov vyplýva oprávnenie tejto osoby konať za inú osobu alebo v jej mene (napr. rodič za neplnoleté dieťa a pod.)
- doložením elektronického dokumentu, ktorý obsahuje jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, osoby, v mene ktorej je oprávnená konať a rozsah oprávnenia konať v mene tejto osoby, pričom tento elektronický dokument musí byť autorizovaný splnomocniteľom (ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia) alebo príslušným orgánom verejnej moci (ak oprávnenie konať vzniká rozhodnutím orgánu verejnej moci)
- elektronickým odpisom z informačného systému verejnej správy, nie starším ako jeden mesiac, ak sa oprávnenie konať zapisuje podľa zákona do informačného systému verejnej správy
- identifikátorom osoby, v mene ktorej sa koná, ak konajúca osoba je zákonným zástupcom osoby, v mene ktorej sa koná.

Aby nebolo pri konaniach voči danému orgánu verejnej moci potrebné opätovne preukazovať oprávnenie ku konaniu, je orgán verejnej moci povinný v informačnom systéme zabezpečiť aktuálnu evidenciu údajov, potrebných na preukázanie oprávnenia konať v mene inej osoby, o ktorých sa dozvie pri svojej činnosti. Ak tieto oprávnenia sú hodnotou referenčného údajov alebo vyplývajú z hodnôt referenčných údajov, orgán verejnej moci ich referencuje.

Ak orgán verejnej moci takéto oprávnenia vo svojom informačnom systéme vedie, nie je oprávnený požadovať od konajúcej osoby preukázanie tohto oprávnenia, pokiaľ nemá dôvodnú pochybnosť o tom, či oprávnenie trvá alebo nemá odôvodnenú pochybnosť o jeho rozsahu.

K § 24 až 28

Ustanovenia o elektronickom podaní a o elektronickom úradnom dokumente sú základnými ustanoveniami, ktoré dávajú odpoveď na to, akým spôsobom prebieha komunikácia pri výkone verejnej moci a akým spôsobom osoby a orgán verejnej moci využívajú svoje oprávnenia, resp. plnia svoju povinnosť podať podanie a vydať rozhodnutie.

Východiskom elektronického podania je cieľ, aby verejná moc ustanovila formuláre elektronických podaní, ktoré budú opatrené fikciou validity a následne, ak osoba takýto elektronický formulár použije na podanie voči orgánu verejnej moci, bola jej povinnosť či oprávnenie podať podanie považovaná za riadne splnenú.

Prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa bude modul elektronických formulárov, ktorý bude obsahovať elektronické formuláre elektronických podaní vo vzťahu ku každému konaniu. Predpokladom je, že bude obsahovať jednak formuláre so všeobecnými náležitosťami podaní podľa OSP a správneho poriadku, ako aj formuláre ostatných podaní, ktoré ustanovujú osobitné predpisy. Náležitosti týchto podaní budú upravené vždy osobitnými predpismi a zodpovedným za vytvorenie elektronického formuláru bude ten ústredný orgán štátnej správy, ktorý na danom úseku vykonáva ústrednú štátnu správu.

Navrhuje sa ustanoviť základné podmienky, okrem zákonných náležitostí, ktoré elektronické formuláre elektronického podania musia spĺňať. Tieto podmienky majú za cieľ zabezpečiť jednak možnosť ich riadneho a prípadne aj interaktívneho vyplnenia podávajúcim, ako aj ich autorizácie a tiež ukladania, tlače a iných úkonov. Z hľadiska užívateľského komfortu sa navrhuje možnosť vytvoriť elektronické podanie aj iným spôsobom, ako vyplnením formulára, pričom však takéto podanie musí spĺňať rovnaké náležitosti, ako podanie vytvorené vyplnením formulára. Dôvodom je snaha umožniť vytváranie elektronických podaní aj prostredníctvom programového vybavenia a automatizovane.

Evidencia elektronických formulárov elektronických podaní v module elektronických formulárov sleduje dva hlavné ciele. Prvým je sprístupniť podávajúcemu platný elektronický formulár na účely realizácie podania - na tento účel bude mať každý formulár vyznačenú platnosť. Druhým je umožniť vizualizovať v minulosti podané elektronické podania - na tento účel budú elektronické formuláre v module uložené takpovediac „navždy“.

Ustanovenie § 25 obsahuje základnú fikciu vo vzťahu k elektronickému podaniu, ktorá ustanovuje, že ak podľa osobitného predpisu je na účely konania či úradného styku potrebné podať podanie, je táto povinnosť, resp. oprávnenie plnohodnotne splnená, resp. realizovaná, ak dôjde k podaniu elektronického podania podľa tohto zákona. Táto fikcia však neznamená, že ak elektronické podanie bude vyplnené nesprávne alebo nebude obsahovať všetky informácie, ktoré obsahovať má, orgán verejnej moci nebude môcť žiadať o jeho doplnenie či nebude môcť podanie odmietnuť. Znamená len, že „štát“ je zodpovedný za dodržanie formálnych náležitostí podania tým, že vytvorí elektronický formulár, avšak za spôsob a obsah jeho vyplnenia bude vždy zodpovedať príslušná osoba, podávajúci. Následne sa ustanovuje štandardný mechanizmus na pripojenie príloh k podaniu a spôsob, akým sa doručujú orgánu verejnej moci. Elektronická správa, ktorej je podanie a prílohy obsahom, zabezpečí ich spojenie a tiež základnú integritu.

Ustanovenia o elektronickom úradnom dokumente sú pendantom ustanovení o elektronickom podaní a platí pre ne to isté, čo platí pre elektronické podanie, s niektorými odchýlkami, vyplývajúcimi z odlišného postavenie orgánu verejnej moci a účastníka v konaní.

Spoločné ustanovenia v § 28 priznáva elektronickému podaniu a elektronickému úradnému dokumentu podľa tohto zákona rovnaké právne účinky, ako ich „listinným pendantom“ podľa osobitných predpisov. Predmetné ustanovenie predstavuje jeden zo základných spôsobov, akým je možné listinné procesy podľa osobitných predpisov vykonávať ich elektronickou alternatívou podľa tohto zákona.

Tak elektronické podanie ako aj elektronický úradný dokument budú registratúrными záznamami a bude sa ne v plnom rozsahu vzťahovať zákon o archívoch a registratúrach.

K § 29 až 34

Ustanovenia o elektronickom doručovaní sú svojim spôsobom jednou z komplexných úprav, ktorá má potenciál nahradiť ustanovenia o doručovaní podľa osobitných zákonov najmä v prípadoch absencie odlišnej úpravy v nich. Pod odkazom na použitie osobitných predpisov sa myslia procesné predpisy, upravujúce jednotlivé konania - teda najmä správny poriadok, OSP, Daňový poriadok a podobne. Vyjadrením vzťahu návrhu zákona a osobitných predpisov pokiaľ ide o doručovanie sa myslí to, že osobitné predpisy môžu ustanoviť odlišný spôsob doručenia, spôsob jeho vykonania, vrátane odlišnej úpravy vo fikcii doručenia, v úložných lehotách a podobne. Podľa návrhu zákona sa však vždy bude spravovať miesto doručenia (elektronická schránka), ako aj všetky otázky, ktoré osobitné predpisy neupravujú.

Prvým rozlišovacím kritériom pri doručovaní je to, či sa doručuje do vlastných rúk, alebo nie. V tomto zákon odkazuje na osobitné predpisy, ktoré ustanovia, ktoré dokumenty sa doručujú do vlastných rúk a ktoré nie. Samotné doručenie do vlastných rúk upravuje tento zákon štandardným spôsobom ako doručenie, pri ktorom sa potvrdzuje, že k doručeniu došlo. Na účely potvrdenia sa zavádza inštitút elektronickej doručky. Elektronická doručka je dokument, ktorý je vytváraný automatizovaným spôsobom a prijímateľ nemá dosah na ovplyvnenie jej obsahu. Predpoklad je taký, aby v prípade doručenia do vlastných rúk nebolo možné dokument sprístupniť skôr, než dôjde k potvrdeniu doručky. Na účely podpory doručovania do vlastných rúk sa zavádza osobitný autorizačný prostriedok pre doručky, ktorým bude funkcia spojená s doručkou - teda potvrdenie bude prebiehať „kliknutím“ na určenú funkciu doručky.

Miestom doručovania podľa tohto zákona bude výlučne aktivovaná elektronická schránka. Inými slovami, do elektronickej schránky sa doručuje vždy. Zákon umožňuje aj paralelné doručovanie aj do inej schránky na špecializovanom portáli, a to len v prípade, ak sa doručenie do vlastných rúk nevyžaduje. V prípade, ak elektronická schránka nie je aktivovaná, alebo ak sa doručuje osobitným adresátom, postupuje sa podľa osobitných predpisov a tento zákon sa nepoužije.

Momentom doručenia je v prípade orgánu verejnej moci moment uloženia správy do schránky a v prípade iných osôb moment potvrdenia doručky, resp. uplynutie lehoty uloženia, ak sa doručuje do vlastných rúk, alebo nasledujúci deň po uložení v ostatných prípadoch. Inými slovami, orgán verejnej moci nemá „výhodu úložnej lehoty“ a iná osoba áno. Navrhuje sa zaviesť jednotnú úložnú lehotu 15 dní a spojiť s jej márnym uplynutím fikciu doručenia.

V nadväznosti na fikciu doručenia sa navrhuje upraviť jednotný spôsob konania o neúčinnosť doručenia v prípadoch, kedy fikcia nemôže nastať. Úprava sa opäť použije v prípade absencie osobitnej úpravy v inom zákone. Toto konanie je z dôvodu procesnej ekonómie zverené tomu orgánu, pred ktorým sa koná a je dvojstupňové, bez možnosti súdneho prieskumu. V niektorých statusových veciach sa konanie o neúčinnosť doručenia neumožňuje, keďže to ich povaha, resp. následky s tým spojené vylučujú.

Ako osobitný spôsob sa navrhuje upraviť doručovanie vyvesením na úradnej tabuli orgánu verejnej moci, verejnou vyhláškou alebo iným obdobným spôsobom zverejnenia pre neurčitý okruh osôb. Na tieto účely bude zriadená elektronická úradná tabuľa, ktorá bude prístupná všetkým prostredníctvom internetu. Nebude nahrádzať vyvesenie na úradnej tabuli ale bude pôsobiť ako jeho doplnok.

K § 35

Cieľom zavedenia zaručenej konverzie je zabezpečenie možnosti prevodu medzi listinnou a elektronickou formou dokumentov alebo elektronickými formami dokumentov s rôznymi formátmi, tak aby novovzniknutý dokument mal rovnaké právne účinky a mohol byť použitý rovnako na právne účely ako pôvodný dokument.

Tento paragraf definuje tri druhy konverzie pri ktorej je celý, bežne zmyslami vnímateľný obsah pôvodného dokumentu prevedie do novovzniknutého dokumentu:

- konverzia dokumentu z elektronickej formy do listinnej formy
- konverzia dokumentu z listinnej formy do elektronickej formy
- konverzia elektronického dokumentu do elektronického dokumentu v inom formáte

Pre zabezpečenie postupu ktorý umožní aby novovzniknutý dokument mal rovnaké právne účinky a mohol byť použitý rovnako na právne účely ako pôvodný dokument sa zavádza zaručená konverzia, čo je postup konverzie podľa tohto zákona. Zaručenú konverziu bude môcť vykonávať len oprávnená osoba, ktorou môže byť orgán verejnej moci, vrátane notárov, poštový podnik poskytujúci univerzálnu poštovú službu a v obmedzenom rozsahu advokát.

K § 36

Tento paragraf určuje podmienky a postup pri zaručenej konverzii, ktoré umožnia aby novovzniknutý dokument mal rovnaké právne účinky a mohol byť použitý rovnako na právne účely ako pôvodný dokument. Zaručenú konverziu je možné vykonávať iba takým zariadením, programovým vybavením alebo algoritmom alebo ich kombináciou, ktoré zabezpečia, že:

- informačný obsah pôvodného dokumentu je zachovaný do takej miery, že spätnou transformáciou novovzniknutého dokumentu vznikne dokument, ktorý má rovnaký informačný obsah ako pôvodný dokument,
- v novovzniknutom dokumente je možné jednoznačne odlíšiť údaje, ktoré vznikli transformáciou informačného obsahu pôvodného dokumentu od údajov pridaných procesom tejto transformácie,
- bezpečnostné prvky pôvodného dokumentu sú nahradené bezpečnostnými prvkami, ktoré novovzniknutému dokumentu poskytnú rovnakú alebo vyššiu úroveň bezpečnostných záruk, aké poskytovali bezpečnostné prvky pôvodného dokumentu.

Paragraf ďalej určuje postup a úkony, ktoré oprávnená osoba vykonáva pri zaručenej konverzii. Oprávnená osoba overí autorizáciu a časovú pečiatku pripojenú k pôvodnému elektronickému dokumentu (ak k nemu boli pripojené), transformuje pôvodný dokument, vytvorí osvedčovaciu doložku, ktorú neoddeliteľne ju spojí s novovzniknutým dokumentom. Neoddeliteľné spojenie je v prípade elektronických dokumentov realizované vytvorením logickej väzby medzi dokumentom a doložkou a v prípade dokumentov v listinnej podobe fyzickým spojením dokumentu a doložky (obdobne ako pri osvedčenej kópii). Ak je novovzniknutý dokument v elektronickej forme tak autorizuje osvedčovaciu doložku a novovzniknutý elektronický dokument spoločne a pripojí časovú pečiatku. Následne vytvorí záznam o vykonanej zaručenej konverzii.

K § 37

Tento paragraf určuje náležitosti osvedčovacej doložky. Obsah osvedčovacej doložky je závislý od druhu konverzie a jej účelom je potvrdiť súlad konverzie s podmienkami podľa tohto zákona - inými slovami, deklarováť, že dokument má rovnaké právne účinky ako ten, z ktorého konverziou vznikol. Ide o obdobu notárskej osvedčovacej doložky.

K § 38

Účelom tohto paragrafu je zamedziť vykonávaniu konverzie niektorých dokumentov, kde je z povahy veci vylúčený prenos účinkov jedného dokumentu či veci na novovzniknutý, resp. kde je to vzhľadom na pôvodný dokument či vec nežiaduce. Konverziu nebude možné vykonať ak:

- z dokumentu nie je možné podľa osobitného predpisu vytvárať osvedčenú kópiu
- nie je možné osvedčenou kópiou nahradiť jedinečnosť pôvodného dokumentu (osobné doklady, peniaze, žreby atď.)
- nie je možné zachovať alebo nahradiť bezpečnostnými prvkami s vyššou úrovňou záruk a ani slovne popísať
- je pôvodný elektronický dokument zvukovým alebo zvukovo-obrazovým záznamom, alebo videozáznamom a súčasne sa nekonvertuje do dokumentu s novým formátom

Súčasne sa ustanovuje, že zaručenú konverziu je možné vykonať len v prípade ak je aplikovateľný postup podľa tohto zákona a konverziu listinného dokumentu je možné vykonať len ak je originálom alebo osvedčenou kópiou. Účelom je vylúčiť konverziu tam, kde nie je možné dodržať zákonné podmienky a zároveň ju vylúčiť vykonávať z kópií či iných dokumentov, ktorých pravosť je spochybiteľná.

K § 39

Tento paragraf ustanovuje, že novovzniknutý dokument zo zaručenej konverzie, ktorý je neoddeliteľne spojený s osvedčovací doložkou, má rovnaké právne účinky a je použiteľný na právne účely v rovnakom rozsahu, ako pôvodný dokument, ktorého transformáciou vznikol. Táto nevyvrátiteľná právna domnienka je podstatou zavedenia inštitútu konverzie a má v prvom rade zabezpečiť použiteľnosť listinných dokumentov v elektronickej komunikácii. Z rovnakých dôvodov sa ustanovuje zachovanie vlastnosti verejnej listiny.

Ustanovuje sa aj zodpovednosť oprávnenej osoby za dodržanie zákonného postupu a súčasne to, že oprávnená osoba nezodpovedá za pravdivosť alebo úplnosť údajov, ktoré tvoria obsah pôvodného dokumentu. Oprávnená osoba ďalej zodpovedá za vedenie evidencie záznamov o vykonanej konverzii, s uvedením evidenčného čísla každého záznamu o vykonanej konverzii a údajmi o počte a druhu konvertovaných dokumentov a o type vykonanej konverzie.

K § 40 a 41

Predmetné ustanovenie obsahuje definície pojmov na účely piatej časti.

Cieľom ustanovení o platení platieb orgánom verejnej moci je nielen upraviť spôsob platenia on-line, ale najmä skrátiť čas medzi momentom zadania pokynu na úhradu a medzi momentom, kedy sa orgán dozvie o tom, že platba bola zaplatená. Na tento účel sa zavádza inštitút akreditovaného platcu a mechanizmus pokynu na úhradu a zaručenej informácie o úhrade.

Ustanovenie § 41 obsahuje vymedzenie pôsobnosti celej piatej časti, a to tak, že ustanovenia tejto časti sa použijú len vtedy, ak osobitný zákon ustanoví, že sa použiť majú. Dôvodom je snaha o definovanie jednotného mechanizmu platieb, bez potreby jeho duplicitnej úpravy v rôznych predpisoch a tiež umožnenie v konkrétnom prípade posúdiť a zvoliť, či tento mechanizmus je na úhradu konkrétnej platby vhodný alebo nie.

K § 42

Základným dokumentom nového systému platenia platieb je inštitút pokynu na úhradu a inštitút zaručenej informácie o úhrade.

Pokyn na úhradu je dokument, ktorý obsahuje informácie o úhrade, ktorý sa generuje na strane verejnej moci. Podľa toho, či daná úhrada je splatná na výzvu alebo inak, sa ustanovujú dva mechanizmy vytvorenia pokynu na úhradu. Cieľom je, aby orgán verejnej moci vygeneroval informácie o úhrade, na základe ktorých nielen poskytovateľ úhrady platbu uhradí, ale najmä orgán bude mať od začiatku informáciu o tom, aká platba sa bude hradiť a následne dokáže prijať úhradu, resp. informáciu o úhrade spojiť s príslušným konaním či úkonom, ktorých sa týka, ako aj s konkrétnym poskytovateľom úhrady.

K § 43 a 44

Vzhľadom na odlišnosti pri prístupe k elektronickým službám a plateniu platieb cez IOM a prostredníctvom akreditovaného platcu sa navrhuje upraviť dva spôsoby úhrady platby. Prvým je prípad, ak je týmto „platcom“ IOM a platba sa hradí na účet IOM a druhým je akreditovaný platca, kedy úhrada pôjde v konečnom dôsledku prijímateľa platby. Oba spôsoby sú si veľmi podobné a v princípoch rovnaké.

Postup pri platení úhrady spočíva v prvom rade vo vytvorení pokynu na úhradu, ktorý môže byť vytvorený priamo pri prístupe k službe alebo po podaní podania na základe rozhodnutia orgánu verejnej moci. Podstatné je, že po vytvorení je pokyn na úhradu doručený a prípadne aj rovno sprístupnený poskytovateľovi platby, ktorý môže platbu uhradiť prostredníctvom ním vybraného akreditovaného platcu. Vychádza sa z faktu, že medzi akreditovaným platcom a poskytovateľom úhrady je nejaký právny vzťah - či už ide o zákaznícky vzťah na IOM alebo napríklad o právny vzťah s bankou pri vedení účtu či mobilným operátorom pri poskytovaní služieb. Na základe tohto právneho vzťahu akreditovaný platca po prijatí pokynu na úhradu overí, či môže za poskytovateľa úhrady platbu uhradiť. Inými slovami v praxi overí, či je na účte dost' prostriedkov, či si bude môcť sumu úhrady následne od poskytovateľa úhrady nahradiť na základe ich zmluvného vzťahu, prípadne či poskytovateľ úhrady zaplatil v hotovosti, ak ide o IOM. Akonáhle akreditovaný platca overí, že platbu môže vykonať, zašle informáciu o úhrade platobnému modulu, ktorý overí súlad údajov s údajmi v pokyne na úhradu a ak je zhoda v údajoch, zašle poskytovateľovi úhrady informáciu o úhrade. Druhé také overenie vykoná prijímateľ úhrady, a ak dôjde k zhode, považuje sa povinnosť uhradiť platbu za splnenú. Následné „fyzické“ uhradenie sa vykoná už medzi akreditovaným platcom a prijímateľom úhrady, a to jednotlivo alebo hromadnou úhradou.

Podstatou tohto modelu je skrátenie času medzi zadaním pokynu a splnením povinnosti zaplatiť úhradu na rádovo desiatky sekúnd, čo umožní realizáciu elektronických služieb v podstate v reálnom čase.

K § 45 a 46

Na účely realizácie úhrad podľa tejto časti sa navrhuje ustanoviť inštitút akreditovaného platcu. Akreditovaným platcom sa na základe žiadosti môže stať jednak inštitúcia, ktorá na základe iných predpisov podlieha regulácii (aj) pri platobnom styku - teda banka, platobná inštitúcia či poštový podnik. Predpokladá sa aj zapojenie mobilných operátorov, ktorí majú udelené povolenie na poskytovanie platobných služieb a sú teda platobnou inštitúciou. Ambíciou návrhu zákona do budúcnosti je práve podpora mobilných technológií, vrátane platieb. Okrem týchto osôb sa akreditovaným platcom môže stať aj iná osoba, ktorá preukáže splnenie podmienok bezúhonnosti, finančnej spôsobilosti a technickej pripravenosti. Vzhľadom na to, že mnohé inštitúcie podľa osobitných predpisov preukazujú obdobný či vyšší rozsah splnenia podmienok,

umožňuje sa uznať na účely zápisu akreditovaného platcu aj tieto podmienky podľa osobitných predpisov.

Zápis do zoznamu akreditovaných platcov je upravený štandardným konaním na žiadosť a rovnako sú upravené aj kontrolné mechanizmy a vyčiarknutie zo zoznamu. Kontrolu bude vykonávať ministerstvo financií, a to vo vzťahu k iným akreditovaným platcom, ako bankám, platobným inštitúciám či poštovému podniku, keďže tieto podliehajú kontrole a regulácii podľa osobitných predpisov.

K § 47

Osobitná úprava vo vzťahu k plateniu platobnými kartami sa navrhuje z dôvodu zjednodušenia systému a neduplikovania nákladov, ktoré vznikajú z dôvodu kartových poplatkov. Proces výberu akreditovaného platcu pre platobné karty je upravený podobne, ako proces rokovacieho konania vo verejnom obstarávaní, pričom výsledkom je uzatvorenie zmluvy na určené časové obdobie, počas ktorého je služba poskytovaná.

K § 48

Povinnosti, ktoré sú ukladané Úradu vlády SR, ministerstvu financií a akreditovaným platcom súvisia so zabezpečením celého mechanizmu úhrady platieb. Ide jednak o informačné povinnosti voči poskytovateľovi úhrady, aby vopred vedel o nákladoch, spojených s úhradou, ako aj o povinnosti technického a organizačného charakteru, súvisiace s prepojením systémov a zabezpečením funkčnosti realizácie úhrad. V neposlednom rade ide o evidenčné povinnosti, umožňujúce nielen párovať prijaté úhrady, ale aj vykonávať kontrolu uhradených platieb.

K § 49

Cieľom zavedenia referenčných registrov je umožniť zdieľanie a využívanie údajov medzi informačnými systémami orgánov verejnej moci a ich poskytovanie pre právne účely. Prostredníctvom referenčných registrov bude zabezpečené aby fyzické a právnické osoby nemuseli predkladať pre účely konania informácie, ktoré sú už vedené v referenčných registroch (princíp „jedenkrát a dosť“). Ak orgány verejnej moci pre výkon verejnej moci potrebujú údaje o subjektoch evidencie, ktoré sú referenčnými údajmi, potom ich musia získavať z referenčných registrov.

V tomto paragrafe sú definované základné pojmy využívané pre stanovenie spôsobu tvorby a používania registrov a ich údajov pri výkone verejnej moci. Orgány verejnej moci pri plnení svojich kompetencií v súlade s osobitnými predpismi vytvárajú evidenciu údajov o subjektoch evidencie. Subjektom evidencie môže byť osoba, vec, právo, povinnosť alebo skutočnosť. Objektom evidencie je množina údajov o subjekte evidencie, ktoré sú predmetom evidovania. Táto množina údajov je identifikovaná jednoznačným identifikátorom objektu evidencie. Miestom elektronického uchovávanía objektov evidencie je register. Správcom registra je orgán verejnej moci, ktorý register vedie podľa osobitného predpisu. Registrátorom je orgán verejnej moci, ktorý je oprávnený podľa osobitného predpisu zapisovať, meniť a vymazávať údaje objektu evidencie. Hodnotou údajov je neprázdna a konečná množina znakov, ktoré údaj obsahuje. Referenčným údajom je údaj objektu evidencie, ktorý, je uvedený zozname referenčných registrov. Orgány verejnej moci budú povinne používať pri výkone verejnej moci údaje z referenčných registrov. Použitie údajov objektu evidencie v podobe ako je uvedený referenčný údaj v referenčnom registri je definované ako referencovanie.

K § 50

Pre zavedenie možnosti zdieľania a používania údajov z registrov iných orgánov pri výkone verejnej moci je potrebné zabezpečiť aby poskytované údaje mohli byť použité pre právne účely a aby orgán poskytujúci tieto údaje nemusel osobitným spôsobom potvrdzovať správnosť a úplnosť poskytovaných údajov a súčasne aby nikto nemohol namietat' správnosť referenčných údajov. Tento paragraf ustanovuje, že hodnota referenčného údajá sa považuje za úplnú a zodpovedajúcu skutočnosti, kým nie je preukázaný opak. Súčasne určuje, že nikto nemôže namietat' správnosť a úplnosť referenčného údajá ak sa niekto v dobrej viere spoľahol na hodnotu referenčného údajá.

K § 51

Tento paragraf definuje referenčný register ako register, ktorý je uvedený v zozname referenčných registrov. Súčasne definuje aj údaje, ktoré sú vedené v zozname referenčných registrov o jednotlivých registroch, ktoré sú v ňom uvedené. Zoznam referenčných registrov bude poskytovať pre používateľov referenčných registrov informácie o referenčných údajoch vedených v referenčnom registri, informácie o spôsobe prístupu k referenčným údajom a referenčným registrom, informácie o oprávneniach orgánu verejnej moci pristupovať k referenčným údajom a o pôsobnosti v rámci, ktorej využíva referenčné údaje, najmenej vo forme odkazu na všeobecne záväzný právny predpis, informácie o údaj o právach a povinnostiach osôb, na základe ktorých dochádza k zmene referenčných údajov, najmenej vo forme odkazu na všeobecne záväzný právny predpis. Zoznam referenčných registrov je zverejnený na ústrednom portáli a na webovom sídle ministerstva. Tento zoznam je verejne prístupný okrem údajov opisujúcich spôsob prístupu k referenčným údajom a referenčných registrom, ktoré budú sprístupnené len orgánom verejnej moci.

Zoznam referenčných registrov bude vydávaný ako všeobecne záväzný právny predpis Ministerstvom financií SR. Pre zápis údajov z registra do zoznamu referenčných registrov bude rozhodujúce, či je údaj objektu evidencie vo vzťahu k subjektu evidencie jedinečný, t.j. či sa tento údaj nespravuje v inom referenčnom registri alebo v iných registroch orgánov verejnej moci. Súčasne musí ministerstvo posúdiť či v registri, v ktorom sú tieto údaje vedené sú tieto údaje evidované pri ich vzniku, zmene alebo zániku a súčasne či s touto evidenciou sú spojené právne účinky k tretím osobám. Referenčným registrom môže byť aj register, v ktorom nie sú evidované údaje pri ich vzniku, zmene alebo zániku alebo nie sú spojené s touto evidenciou právne účinky k tretím stranám pokiaľ takýto register má tieto údaje sprístupňovať iným osobám ako jediný referenčný zdroj údajov.

K § 52

Tento paragraf určuje povinnosť orgánom verejnej moci, ktoré evidujú údaje z iných informačných systémov, ktoré sú referenčnými údajmi tieto údaje nevytvárať ale použiť ich v podobe ako sú uvedené v referenčnom registri a to referencovaním. Referencovanie sa vykoná automatizovaným spôsobom, tzn. informačný systém referenčného registra musí poskytovať aplikačné alebo používateľské služby, ktoré umožnia automatizovaný spôsob poskytovania referenčných údajov a súčasne informačný systém orgánu verejnej moci, ktorý pre svoje agendy využíva tieto údaje, musí mať nástroje, ktoré mu umožnia využívať elektronické služby referenčného registra. Ak dôjde ku zmene alebo výmazu referenčných údajov v referenčnom

registri, iný orgán verejnej moci využívajúci tieto údaje prostredníctvom referencovania musí zabezpečiť aby sa takáto zmena premietla aj do ním vedenej evidencie.

K § 53

Pri výkone verejnej moci môže zistiť orgán verejnej moci referencujúci referenčné údaje nesúlad medzi údajmi z referenčného registra a skutočnosťou, ktorý vznikol z ľubovoľného dôvodu. Tento paragraf určuje povinnosť pre orgány verejnej moci v prípade, že pri svojej činnosti zistia takýto nesúlad, oznámiť túto skutočnosť správcovi referenčného registra. Tento je následne povinný zabezpečiť ich opravu, pričom postup opravy ustanovuje osobitný predpis, ktorý upravuje vedenie registra.

K § 54

Referenčné registre sú zdrojom údajov pre výkon verejnej moci pre všetky orgány verejnej moci, ktoré majú oprávnenie ich používať a to bez nutnosti ich ďalej overovať alebo požadovať ich predloženie občanmi alebo od právnickými osobami. Aby boli správne a úplné referenčné údaje neustále k dispozícii všetkým používateľom, ktorí sú oprávnení ich používať, tento paragraf určuje povinnosti pre správcov a registrátorov referenčných registrov.

Správca referenčného registra je povinný zabezpečiť:

- správu a prevádzku registra
- bezpečnosť a ochranu údajov referenčného registra pred neoprávneným prístupom k spracovávaným a uchovávaným údajom a pred ich zneužitím a pred ich stratou
- dostupnosť registra a poskytovanie jeho funkcií a sprístupnenie údajov orgánom verejnej moci a iným osobám, oprávneným podľa osobitných predpisov
- vedenie záznamov o udalostiach súvisiacich s prevádzkou registra a to najmä o bezpečnostných incidentoch, o prístupoch do informačného systému, zmenách nastavení oprávnenia a zmenách referenčných údajov,
- dostupnosť hodnôt referenčných údajov objektu evidencie ostatným informačným systémom verejnej správy bezodkladne po ich zápise alebo zmene a bezodkladne po výmaze zabezpečiť dostupnosť informácie o výmaze hodnoty údajov objektu evidencie.
- najmenej po dobu 10 rokov uchovanie údajov o čase a spôsobe vzniku, zmien a zániku hodnôt referenčných údajov, ako aj identifikáciu osoby, ktorá ich uskutočnila,

Registrátor referenčného registra, zabezpečuje úkony spojené so vznikom, zmenou z zánikom údajov v referenčnom registri. Zodpovedá za to, že hodnoty referenčných údajov sú úplné a zodpovedajú skutočnosti. Ak registrátor vykonáva zápis, zmenu alebo výmaz údajov v registri na základe podnetu inej oprávnenej osoby, tak za správnosť a úplnosť údajov zodpovedá registrátor v takom rozsahu v akom je podľa osobitného predpisu povinný skúmať ich úplnosť a to, či zodpovedajú skutočnosti.

K § 55

Tento paragraf určuje povinnosť správcovi registra poskytovať oprávneným osobám údaje z ním vedeného okrem automatického spôsobu poskytovania údajov z registra referencovaním aj formou odpisu (elektronická forma) alebo formou výpisu (listinná forma) podľa § 7 zákona 275/2006 Z. z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje vydávanie elektronického odpisu údajov z informačných systémov verejnej správy a výstupu z informačných systémov verejnej správy. Ak sa podľa osobitného predpisu majú poskytovať údaje v elektronickej forme alebo listinnej forme,

potom údaje poskytnuté formou elektronického odpisu alebo výpisu sa považujú za rovnocenné s údajmi, ktoré sa poskytujú podľa osobitného zákona v elektronickej alebo listinnej podobe vrátane všetkých právnych účinkov.

K § 56

Ustanovujú sa sankcie za porušenie povinností podľa tohto zákona. Na ukladanie sankcií sa použije správny poriadok, pričom aj režim ukladania sankcií je štandardný, ako pri iných správnych deliktoch.

K § 57

Vzhľadom na to, že správny proces nie je vhodný na konania podľa tohto zákona, vylučuje sa pre všetky prípady, okrem konania o správnom delikte podľa § 56.

K § 58

Vzhľadom na dôležitosť ochrany osobných údajov sa navrhuje explicitne vyjadriť skutočnosť, že spracúvanie osobných údajov podlieha regulácii podľa zákona o ochrane osobných údajov.

K § 59

Splnomocňovacie ustanovenia obsahujú splnomocnenia na vydanie podzákonných predpisov v prípadoch, kedy to tento zákon predpokladá. Ide o úpravu podrobností vo vzťahu k IOM, k elektronickým schránkam, či konverzii. Ministerstvo vnútra SR sa splnomocňuje na vydanie vykonávacieho predpisu vo veciach autentifikácie a autorizačných prostriedkov.

K § 60

Základným prechodným ustanovením je ustanovenie odseku 1, podľa ktorého sú orgány verejnej moci oprávnené v prechodnom období postupovať pri elektronickom výkone verejnej moci aj podľa osobitných zákonov. Dôvodom je množstvo parciálnych úprav elektronického konania a s tým súvisiacich vytvorených a prevádzkovaných elektronických služieb týchto orgánov. V prechodnom období sa počíta s postupným zosúladzovaním a prechodom na postup výlučne podľa tohto zákona.

Vzhľadom na to, že ústredný portál, IOM a spoločné moduly už dnes majú legálny základ, prechodným ustanovením sa uznávajú všetky účinky súvisiace so vznikom a fungovaním týchto inštitútov a považujú sa za inštitúty podľa tohto zákona.

Povinnosť podľa § 4 ods. 5 vyžaduje technické a organizačné opatrenia a ovplyvní už prebiehajúce procesy a preto sa navrhuje ustanoviť prechodné obdobie na jej splnenie.

Vo vzťahu k elektronickým schránkam sa upravuje mechanizmus ich zriadenia osobám, ktorým sa zriaďujú zo zákona, po účinnosti tohto zákona. Rovnako sa upravuje obdobie, kedy dôjde k ich aktivácii.

Z dôvodu potreby prípravy a nábehu na používanie modulu elektronických formulárov a platobného modulu sa navrhuje niektoré povinnosti viazať až na ich reálne uvedenie do prevádzky. Ustanovuje sa aj prechodné obdobie na výber akreditovaného platcu pre platobné karty.

Odsek 15 ukladá povinnosť Ministerstvu financií informovať adresátov právnej normy o takpovediac „nábehu“ systému, ustanoveného týmto zákonom v prechodnom období.

K § 61

Vzhľadom na úpravu IOM v tomto zákone sa navrhuje zrušiť existujúci výnos Ministerstva financií SR a nahradiť ho novým výnosom.

K čl. II

V súvislosti s potrebou zaviesť identifikátor aj pre orgány verejnej moci, ktoré nemajú pridelené IČO sa navrhuje podriaďiť ich pod už existujúci režim osobitnej identifikácie, určovanej Štatistickým úradom.

K čl. III

Pre zabezpečenie procesov elektronického výkonu verejnej moci bolo potrebné zabezpečiť realizáciu zmien aj v zákone č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Tieto zmeny majú za cieľ jednak zosúladiť ustanovení tohto zákona s pripravovaným „Nariadením Európskeho parlamentu o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu“, ako aj zjednodušenie procesov elektronickej komunikácie.

Zmeny v zákone o elektronickom podpise sa týkajú nasledujúcich oblastí:

- mandátne certifikáty a ich používanie,
- zavedenie pojmu elektronickej pečate,
- zjednodušenie procesov elektronickej komunikácie medzi orgánmi verejnej moci.

K bodom 1 a 2

Ide o legislatívno-technické úpravy, súvisiace so zavedením inštitútu elektronickej pečate a doplnením tohto inštitútu do definícií základných pojmov zákona. Rovnako tak sa navrhujú spresnenia a zmeny v definíciách základných pojmov, ktorých potrebu priniesla aplikačná prax.

K bodom 3 až 11

Predmetné ustanovenia, okrem legislatívno-technických zmien vyvolaných úpravami iných ustanovení, zavádzajú inštitút elektronickej pečate a zaručenej elektronickej pečate.

Elektronická pečať je technicky ekvivalentom elektronického podpisu, ktorý vytvára právnická osoba alebo orgán verejnej moci s cieľom zaručiť pôvod a chrániť obsah údajov. Vytvára sa prostredníctvom na tieto účely určeného informačného systému výlučne automatizovaným spôsobom. Zaručená elektronická pečať je z technického hľadiska ekvivalentom zaručeného elektronického podpisu. Je ju možné použiť na autorizáciu úkonov v mene právnickej osoby alebo orgánu verejnej moci (pre orgán verejnej moci tam, kde na konanie za orgán verejnej moci nie je zákonom ustanovená osoba, napríklad colník). V prípade použitia elektronickej pečate je právnická osoba alebo orgán verejnej moci, ktorý ju vytvoril, definovaný ako pôvodca pečate. Pôvodcom pečate nemôže byť fyzická osoba. Zaručená elektronická pečať sa vytvára bezpečným zariadením na vyhotovenie elektronickej pečate s použitím kvalifikovaného systémového certifikátu spôsobom, ktorý umožňuje spoľahlivo určiť informačný systém ktorej právnickej osoby alebo orgánu verejnej moci zaručenú elektronickú pečať vytvoril. Kvalifikovaný systémový certifikát na vytváranie elektronickej pečate vydáva akreditovaná certifikačná autorita právnickej osobe alebo orgánu verejnej moci. Vydaný kvalifikovaný systémový certifikát musí obsahovať názov a identifikačné číslo právnickej osoby (ak je vydaný právnickej osobe) alebo názov a identifikačné číslo orgánu verejnej moci (ak je vydaný orgánu

verejnej moci). Súčasne v ňom musí byť uvedený, že sa jedná o systémový certifikát určený na vytváranie elektronickej pečate. Platnosť elektronickej pečate sa overuje prostriedkom na overenie elektronickej pečate. Pri overovaní zaručenej elektronickej pečate overovateľ, na základe kvalifikovaného systémového certifikátu verejného kľúča, overí, či verejný kľúč na overenie zaručenej elektronickej pečate patrí pôvodcovi pečate. Overovanie elektronickej pečate vykonáva pri spracovaní komunikácie aj elektronická podateľňa prostredníctvom prostriedkov na overovanie elektronickej pečate. Prostriedky pre vytváranie a overovanie zaručenej elektronickej pečate certifikuje Národný bezpečnostný úrad. Formát a spôsob vyhotovovania zaručenej elektronickej pečate, rovnako ako podrobnosti o podmienkach platnosti pre zaručenú elektronickú pečať, postup pri overovaní a podmienky overenia zaručenej elektronickej pečate ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Národný bezpečnostný úrad.

K bodom 12 až 13

Predmetné ustanovenia upravujú dnešný právny stav v oblasti tzv. mandátnych certifikátov a tento pojem, ktorý dnes nemá legálnu definíciu, ustanovujú ako právny pojem pre špecializovaný druh kvalifikovaného certifikátu.

V mnohých konaniach je potrebné preukázanie oprávnenia k vykonaniu daného úkonu, najmä ak fyzická osoba koná napr. za orgán verejnej moci (napr. úradník autorizujúci rozhodnutie za daný orgán verejnej moci). Pre preukazovanie takéhoto oprávnenia je možné použiť rôzne spôsoby, avšak osoba udeľujúca takéto oprávnenie by mala mať pod svojou kontrolou procesy odňatia takéhoto oprávnenia.

Riešením tohto problému je použitie mandátnych certifikátov, ktoré v sebe majú explicitne uvedenie oprávnenie, s ktorým osoba pri autorizácii úkonu koná, čiže oprávnenie konať za alebo v mene mandanta, konať ako orgán verejnej moci alebo oprávnenie vykonávať činnosť alebo funkciu. V prípade zániku daného oprávnenia má splnomocňujúca osoba oprávnenie zrušiť jednoducho – zrušením daného certifikátu. Spracovanie takýchto oprávnení je možné aj automatizované.

Hoci súčasný text zákona umožňoval takýto zápis oprávnenia do certifikátu, neustanovoval povinnosti jednotlivých subjektov pri zápise oprávnenia a takéto oprávnenie v certifikáte nebolo možné považovať za dôveryhodné.

K bodu 14

Legislatívno-technická zmena.

K bodu 15

V súvislosti so zavedením inštitútu elektronickej pečate a mandátnych certifikátov sa rozširuje pôsobnosť NBÚ, najmä o akreditované certifikačné služby pre orgány verejnej moci a vedenie zoznamu oprávnení a registra kvalifikovaných systémových certifikátov orgánov verejnej moci.

K bodu 16

Ustanovenia § 10a súvisia so zmenami v oblasti mandátnych certifikátov. Úprava vydávania a používania mandátnych certifikátov je založená na nasledujúcich princípoch:

- Národný bezpečnostný úrad bude viesť zoznam oprávnení, v ktorom bude uvedený presný text oprávnenia (tak ako bude zapisovaný do mandátneho certifikátu). Text oprávnenia musí byť totožný s názvom, aký pre dané oprávnenie ustanovujú všeobecne záväzné právne predpisy a ak to nie je možné, musí byť totožný s názvom, ktorý pre dané

oprávnenie určuje platný interný predpis orgánu verejnej moci alebo inej osoby, za ktorú alebo v mene ktorej sa oprávnenie vykonáva.

- Zoznam oprávnení predpisuje aj zoznam dokladov, ktorými musí žiadateľ o mandátny certifikát s daným oprávnením dokladovať svoju žiadosť. Tieto doklady musia byť totožné s dokladmi, na základe ktorých vzniká podľa všeobecne záväzných právnych predpisov dané oprávnenie. Ak oprávnenie vyplýva zo zápisu v zákonom ustanovenej evidencii, dokladom je vždy výpis z tejto evidencie, vydaný orgánom verejnej moci, ktorý ju vedie.
- Do zoznamu oprávnení zapisuje Národný bezpečnostný úrad oprávnenie na základe oznámenia orgánu verejnej moci. Zoznam oprávnení je zverejnený.
- Pri vydávaní kvalifikovaného certifikátu s príslušným oprávnením je akreditovaná certifikačná autorita pred vydaním takéhoto certifikátu povinná overiť súlad a úplnosť predložených dokladov s dokladmi uvedenými pre dané oprávnenie v zozname oprávnení.
- Po ukončení platnosti oprávnenia je o zrušení daného certifikátu povinný požiadať mandatár a orgán verejnej moci alebo osoba, u ktorej mandatár vykonáva činnosť podľa osobitného predpisu, alebo vykonáva funkciu podľa osobitného predpisu.

Ustanovenia § 10b súvisia so zavedením inštitútu elektronickej pečate a zmenou v spôsobe overovania autorizácie medzi orgánmi verejnej moci. Pri vzájomnej komunikácii medzi orgánmi verejnej moci sú vymieňané elektronické dokumenty autorizované zaručenou elektronicou pečaťou (napr. odpisy z informačných systémov alebo údaje z referenčných registrov), ktoré sú inými orgánmi používané v procesoch výkonu verejnej moci. V súčasnosti je proces overovania zaručeného elektronickeho podpisu pomerne zložitý, a z dôvodu používania zoznamu zrušených certifikátov ho nie je možné realizovať on-line.

Vo všeobecnosti je pri overovaní platnosti zaručeného elektronickeho podpisu a zaručenej elektronickej pečate potrebné overiť, či bol certifikát podpisovateľa pri vytváraní podpisu alebo elektronickej pečate platný, nakoľko môže dôjsť ku kompromitácii súkromného kľúča a následne podaniu žiadosti o zrušenie certifikátu. Ak sa však jedná o zaručené elektronickej pečate orgánov verejnej moci a ochranu privátnych kľúčov na ich vytváranie, situácia je iná. Tieto sú väčšinou ukladané v špeciálnych zariadeniach (nie napr. v USB zariadeniach alebo čipových kartách, ktoré používajú fyzické osoby) a sú umiestnené v zabezpečených prevádzkových priestoroch. Preto je pre procesy overovania zaručenej elektronickej pečate pri komunikácii medzi orgánmi verejnej moci použiť iné princípy, podobne ako v prípade „uzavretého systému“.

Použitie zaručenej elektronickej pečate a jej overovanie pri vzájomnej komunikácii orgánov verejnej moci je založené na nasledujúcich princípoch:

- kvalifikované certifikáty pre orgány verejnej moci určené na vytváranie zaručenej elektronickej pečate vydáva pre orgány verejnej moci Národný bezpečnostný úrad
- platnosť kvalifikovaného systémového certifikátu je daná jeho uvedením v zozname platných kvalifikovaných systémových certifikátov, ktorý vydáva a zverejňuje Národný bezpečnostný úrad. Ak je v tomto zozname v čase jeho platnosti obsahuje uvedený daný kvalifikovaný systémový certifikát, považuje sa tento za platný a táto informácia sa môže využiť pri overovaní zaručenej elektronickej pečate. Znamená to, že v tomto prípade je možné overenie zaručenej elektronickej pečate vykonať on-line spôsobom.
- Na účely vydávania zoznamu platných kvalifikovaných certifikátov vedie Národný bezpečnostný úrad register systémových certifikátov, do ktorého zapíše kvalifikovaný systémový certifikát na žiadosť orgánu verejnej moci, ktorému bol vydaný

- Národný bezpečnostný úrad je povinný každý deň vydať a zverejniť zoznam platných kvalifikovaných systémových certifikátov na základe údajov z registra. Zoznam platných kvalifikovaných systémových certifikátov platí 24 hodín od jeho vydania, a kvalifikovaný systémový certifikát, uvedený v zozname sa považuje za platný počas celej doby platnosti zoznamu
- ak je kvalifikovaný systémový certifikát vedený v registri kvalifikovaných systémových certifikátov zrušený úrad to bezodkladne oznámi správcovi alebo prevádzkovateľovi modulu úradnej komunikácie, ktorý je bezodkladne povinný zabezpečiť, aby elektronická komunikácia, pri ktorej je použitý zrušený kvalifikovaný systémový certifikát, bola modulom úradnej komunikácie zablokovaná.

K bodu 17

Podľa platného znenia § 12 ods. 2 zákona o elektronickom podpise poskytovanie akreditovaných certifikačných služieb je podnikaním, okrem výkonu certifikačných činností podľa § 10 ods. 2 písm. 1) zákona o elektronickom podpise (poskytovanie akreditovaných certifikačných služieb vybraným orgánom verejnej moci). Navrhované nové znenie § 12 ods. 2 umožňuje poskytovať akreditované certifikačné služby na nekomerčnej báze aj orgánom verejnej moci avšak iba vo vzťahu k vlastným zamestnancom alebo príslušníkom.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci spoločenstva pre elektronické podpisy v bode 12. ustanovuje, že poskytovateľom certifikačnej služby môže byť *verejnoprávny subjekt* alebo právnická osoba či fyzická osoba, ak je založená v súlade s vnútroštátnymi predpismi.

Navrhované znenie je prínosom k rozvoju elektronicky poskytovaných služieb, nakoľko umožňuje orgánom verejnej moci možnosť rozhodnúť sa o spôsobe zabezpečenia kvalifikovaných certifikátov a umožní aj rozvoj poskytovania elektronických služieb orgánov verejnej moci smerom k občanom a podnikateľskému prostrediu.

K bodu 18 a 19

Legislatívno-technická zmena.

K bodu 20

Doplnenie súvisí so zavedením zoznamu oprávnení, ako záväzného zdroja pre zápis oprávnení v mandátnych certifikátoch.

K bodu 21

Legislatívno-technické zmeny, súvisiace so zavedením nových pojmov v oblasti mandátnych certifikátov, ako aj zavedením inštitútu elektronickej pečate.

K bodu 22

Z dôvodu aplikačnej praxe platného textu zákona sa navrhuje predmetné ustanovenie legislatívno-technicky spresniť.

K bodom 23 a 24

Legislatívno-technické zmeny.

K bodu 25

Z dôvodu aplikačnej praxe platného textu zákona a zmien v definícii základných pojmov sa navrhuje predmetné ustanovenie legislatívno-technicky spresniť.

K bodu 26

V nadväznosti na zmeny v ustanoveniach o mandátnych certifikátoch sa navrhuje upraviť aj predmetné ustanovenie o pokute.

K bodu 27

Legislatívno-technická zmena.

K bodu 28

Navrhuje sa doplniť splnomocňovacie ustanovenie v nadväznosti na zavedenie registra systémových certifikátov.

K bodom 29 a 30

Legislatívno-technická úprava.

K čl. IV**K bodom 1 až 3**

Zmena súvisí so zavedením inštitútu zaručenej konverzie. Z tohto dôvodu sa súčasný spôsob konverzie formátu nahrádza novozavedeným spôsobom zaručenej konverzie. Následne sa vykonávajú legislatívno-technické zmeny súvisiace so zavedením inštitútu zaručenej elektronickej pečate.

K bodom 4 a 5

Legislatívno-technická úprava.

K čl. V až VII

Doplnenie súvisí s požiadavkou na zachovanie listinnej podoby vykonávania úkonov v predmetných oblastiach.

K čl. VIII**K bodom 1 až 5**

Legislatívno-technické zmeny súvisiace s vypustením pojmov, definovaných v zákone o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 6

Legislatívno-technická zmena, súvisiaca s presunutím úpravy ústredného portálu do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 7

Legislatívno-technická zmena, súvisiace s presunutím úpravy integrovaných obslužných miest a ich kontroly do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodom 8 a 9

Legislatívno-technická zmena, súvisiaca s presunutím úpravy ústredného portálu do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 10

Legislatívno-technická zmena, súvisiace s presunutím úpravy integrovaných obslužných miest a ich kontroly do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 11

Legislatívno-technická zmena, súvisiaca s presunutím úpravy ústredného portálu do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodom 12 až 14

Legislatívno-technické zmeny súvisiace s definovaním pojmov v zákone o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 15

Legislatívno-technické zmeny súvisiace so zavedením inštitútu zaručenej elektronickej pečate.

K bodu 16

Legislatívno-technické zmeny súvisiace s definovaním pojmov v zákone o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 17

Vypustenie predmetného ustanovenia súvisí s úpravou tejto oblasti v zákone o elektronickom výkone verejnej moci a s odstránením duplicity.

K bodu 18

Legislatívno-technické zmeny súvisiace so zavedením inštitútu zaručenej elektronickej pečate.

K bodu 19

Legislatívno-technická zmena, súvisiace s presunutím úpravy integrovaných obslužných miest do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodom 20 a 21

Zmeny súvisia s presunutím niektorých sankcií do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K bodu 22

Prechodné ustanovenia upravujú mechanizmus ukladania pokút za delikty, spáchané pred účinnosťou novely.

K bodu 23

Legislatívno-technická zmena, súvisiace s presunutím úpravy integrovaných obslužných miest do zákona o elektronickom výkone verejnej moci.

K čl. IX

Doplnenie súvisí s požiadavkou na zachovanie listinnej podoby vykonávania úkonov v predmetnej oblasti.

K čl. X

Účinnosť sa navrhuje od 1. októbra 2013.

Schválené na rokovaní vlády Slovenskej republiky dňa 30. mája 2013.

Robert Fico v.r.
predseda vlády
Slovenskej republiky

Peter Kažimír v.r.
podpredseda vlády a minister financií
Slovenskej republiky